

for vietnam

UTGITT AV SOLIDARITETSKOMITEEN FOR VIETNAM

Nr. 2—1975 kr. 2,-

LEVE DET FRIE KAMBODSJA !

Torsdag 17. april 1975 ble Phnom Penh, USA-imperialismens siste skanse i Kambodsja frigjort. Etter fem års væpnet kamp har det kambodsjanske folket oppnådd endelig seier over USA-imperialismen. For folket i Kambodsja betyr dette slutt på undertrykkelse, fred, uavhengighet, selvvråderett over sitt eget land, og sist men ikke minst: bevisstheten om hvilken utrolig styrke og makt det er i et samlet folk.

Frigjøringa av Kambodsja er ikke bare en seier for det kambodsjanske folket, men for hele Indokinas og verdens folk.

For Vietnam betyr det at landet øst for dem er en venn, som folket ikke lenger kan vente angrep fra verken USA eller Lon Nol-styrker. Et fritt Kambodsja fører til styrking av kampviljen hos det vietnamesiske folket, mens Saigon-troppenes kampmoral

bare i enda større grad vil fortsette å synke.

Det frie Kambodsja er et stort nederlag for USA-imperialismen.

USAs prestisje synker ved dette blant reaksjonære krefter i hele verden. Kambodsja viser oss at USAs makt minker, de greier ikke lenger oppgaven som verdenspoliti. USAs makt er sterkt svekket - Indokinas og verdens folk står sterkere enn noensinne!

NRK og Indokina – solid høyrevri

Solkom har sendt et brev til NRK ved kringkastingsjef Elster der det protesteres mot dekninga av frigjørings kampen i Indo-Kina.

Seinere har kringkastingsjefen også mottatt et opprop som er underskrevet av Odd Back, Inger Selsjord, Sonja Lid, Torborg Nederås, Inger Hagerup, Nils Gunnar Raknerud og Gunnar Svendsrud. Vi siterer fra oppropet:

"NRKs nyhetsdekning fra Indo-Kina ser vekk fra mange historiske kjennsgjerninger. På denne måten formidler NRK (forøvrig helt ulikt Sveriges Radio og TV) USAs falske versjon om at kampen står mellom sørvietnamesere og nordvietnamesere, og at USA bare hjelper Sør-Vietnam mot angriperne fra Nord.

Dette til tross for at Pentagon-rapporten alt for lenge siden har bekreftet det Vietnam-opinionen alltid har hevdet: at krigen er en nasjonal frigjørings-

kamp, først mot franskmennene og siden mot amerikanerne."

For Vietnam ringte Elster for å høre hans kommentar på brevet. Han sa det slik: "Jeg har ikke fått noe slikt brev. Det eneste jeg har sett er en mangfoldiggjort ting uten underskrift, og den har jeg ikke gidet å bry meg om."

Et eksempel: Også når det gjelder Vietnam-opinionen i Norge formidler NRK et falsk bilde. Som eksempel tar vi med rapporten i Dagsrevyen etter demonstrasjonen for frigjøringskampen og mot USA og fascistene i Saigon, 8. april i Oslo, der ca. 2500 mennesker deltok. NRK meldte: "Snaue 2000 demonstrerte til fordel for Nord-Vietnam og FN's standpunkter i Sør-Vietnam" (!!!) Solkom ringte opp til NRK og protesterte mot denne framstillinga. (Slik NRK har framstilt "Nord-Vietnam og FN's stand-

punkter" skulle en tro at det var "snaue 2000" masseordere som marsjerte i Oslo gater.)

Vedkommende reporter innrømmet feilen og lovt å gi en bedre dekning i Kveldsnytt, der bl. a. parolene fra demonstrasjonen skulle med og et riktig antall demonstranter.

Kveldsnytt kom - uten et ord om demonstrasjonen!

Solkom ringte opp igjen. Nå fikk vi høre at "snaue 2000 var for lite til at en kunne nevne det i to nyhetssendinger!!!"

NYE PROTESTER

16. april demonstrerte ca. 200 mennesker utafor NRK på Marienlyst i Oslo. Igjen ble kravet reist om at NRK må stanse USAs og Saigons løgnpropaganda og bruke PRRs og GRUNKs nyhetsbyråer.

Folkekrigen har seiret

Det kambodsjanske folkets store seier over USA-imperialismen og deres kupp-regime i Phnom Penh er i dag virkeliggjort. Frigjøringsstyrkene rykket inn i hovedstaden under jubel og hilsingsrop fra befolkningen i byen. Vestlig, reaksjonær presse gikk på ryggen av forbauselse: Deres håp om å kunne rapportere hvordan frigjøringshæren skapte blodbad i Phnom Penh, brast.

Hvorfor var frigjøringshærens seier i Phnom Penh hele det kambodsjanske folkets seier? Hadde ikke frigjøringsstyrkene hatt befolkningen i Kambodsja i ryggen, hatt deres fulle tillit, hadde utenlandsk imperialismen vunnet terreng i Kambodsja. USA har tapt i Kambodsja. Hvorfor?

Det kambodsjanske folkets visshet om at de har ført en rettferdig kamp, har brakt dem fram til seieren. Viljen til nasjonal uavhengighet, fred og demokrati har USA og deres kupp-regime med Lon Nol i spissen, ikke klart å kue. Under ledelse av frigjøringsfronten FUNK, kunne store deler av folket forenes om det felles mål å frigjøre seg fra imperialistisk overgrep og aggresjon. Enhetsfrontens bredde, fra borgerlige nasjonalister, religiøse grupperinger, til kommunister, under FUNKs faste ledelse, har gjort seieren mulig. Alle som har stått for fred og uavhengighet, har deltatt i kampen.

Kambodsjanerne har ført frigjøringskrigen på alle plan. Kampen på det politiske, økonomiske og kulturelle område har vært en like viktig kamp som den militære. Dette har kunnet mobilisere hele befolkningen til å delta i krigen, delta i frigjøringshæren og stå på frigjøringsstyrkenes side. Den langvarige folkekrigen har gitt USA det endelige nederlaget i Kambodsja. Og det er hele folkets seier.

Leve det seirende kambodsjanske folket!

USA-ledere har ordet:

Det amerikanske folket har lenge vært imot USAs krigføring i Indo-Kina. Men USA-imperialistene har hele tida prøvd å føre dem bak lyset. (Hemmelig bombing i Kambodsja fra 1969, Kissingers avtale med Thieu i samband med Paris-avtalen osv.) Uttalelser fra Ford & co forteller oss at heller ikke nå har de til hensikt å følge folkets krav om en slutt på krigen.

Ford, f. eks. har sagt: "Hvis land etter land mister troen på våre løfter, mister troen på våre avtaler med dem, så kan den første som går tapt alvorlig påvirke USAs nasjonale sikkerhet". (Om Kambodsja) "La ingen alliert tvile på vår vilje til å opprettholde det beste forsvar. La

ingen motstander føle seg fristet til å teste vår beredskap og beslutsomhet!"

"Vi er like innstilt på å forsvare oss selv og våre allierte som vi alltid har vært".

Kissinger har sagt: "Vi har et ansvar overfor en nasjon som vi delvis har bragt inn i denne situasjonen... Når vi ser på dette om noen måneder vil vi se hvilken katastrofe det i virkeligheten er - ikke bare for Kambodsja også for oss!"

"USA er i ferd med, med overlegg, å ødelegge en alliert. USAs verdensposisjon er i fare!"

Vi skal heller ikke glemme general Westmorelands råd til Ford:

"Bomb Hanoi!"

Rett kravene mot DNA-regjeringa 1.mai

1. mai er arbeiderklassens internasjonale kampdag. Solidariteten med verden undertrykte og kjempende folk står sentralt denne dagen. Folket i Kambodsja er det første i Indokina som har feid USA-imperialismen på sjøen. Deres seier er stor, og 1. mai i Norge skal vi vise dem vår massive støtte. I Vietnam kjemper FNL og PRR mot Thieu og USA-imperialismen for å få gjennomført Paris-avtalen. Disse skal vi også vise vår støtte til denne dagen. Men 1. mai er også en kampdag, og vi skal benytte den til å føre fram våre krav til den norske regjeringa.

Indo-Kinas folk trenger det norske folks støtte. Diplomatiske støtte til frigjøringsbevegelsene er svært viktige. Hvis den norske regjeringa anerkjenner PRR og GRUNK som de eneste lovlige regjeringer i Sør-Vietnam og Kambodsja, vil dette bidra til å isolere USA-imperialismen og Thieu. DNA-regjeringa har flere ganger støttet frigjøringsbevegelsene i ord, men det de gjør i praksis er bl. a. dette:

- de opprettholder diplomatiske forbindelser med Saigon, og avviser anerkjennelse av PRR, GRUNK og koalisjonsregjeringa i Laos.
- internasjonalt bidrar de til at Lon Nol får representere Kambodsja i FN.
- de gir økonomisk støtte til Saigon, også gjennom humanitære innsamlingsaksjoner.
- de tier om USAs brudd på Paris-avtalen og om USAs by-bombe- og

intervensjonstrusler.

DNA-regjeringa fungerer gjennom sin praksis som en passiv støtte-spiller for USA-imperialismen. Solkom vil avsløre disse forholdene, og

mobilisere den norske opinionen for å presse DNA-regjeringa over på en politikk som støtter frigjøringsfrontene i Indokina, fordømmer USAs fortsatte innblanding, og at de anerkjenner PRR og GRUNK.

Dette betyr at det nettopp er denne regjeringa vi må rette våre krav mot 1. mai.

Solkom vil bare delta i de 1. mai-tog der vi får klar reservasjonsrett overfor paroler vi ikke ønsker å slutte oss til. Vi vil med dette markere vår politiske selvstendighet og rett til å delta på fritt grunnlag. Solkom vil også ha retten til å markere seg som organisasjon.

DNA-regjeringas praksis følger i hovedsak USA-imperialismen. Går vi skulder med skulder med representanter for DNA-regjeringa og dens politikk 1. mai, bidrar vi til å tildekke dette faktum. Solkom oppfordrer derfor alle venner av Indokinas folk til ikke å gå i tog med DNA-ledelsen og dens aktive støtte-spillere på årets 1. mai.

I Faglig 1. maifront vil Solkom få tilfredsstille alle sine krav til deltakelse. Vi oppfordrer derfor alle FNL-grupper og aktivister og venner av Indokinas folk til å slutte opp om Faglig 1. maifronts Solkom-seksjon.

Triumfens øyeblikk i Phnom Penh

PHNOM PENH

Den første som kommer, er en geriljasoldat i svart uniform på motorsykkel. Han stiger av motorsykkelen Røde Khmer-flagget i den ene handa og en pistol i den andre.

Han skyter flere skudd i lufta og gir ordre til et hundretall regjeringsoldater i panservogner.

— Opp med hendene!

Phnom Penh er falt. Phnom Penh er befrikk.

Dette var seierherrenes inntog, triumfens øyeblikk.

Regjeringsoldatene i panservognene har allerede gitt opp. Motstanden er over. De lystrer ordene fra geriljasoldaten, først skremt, men så sier noen «Hei», og begynner å vinke.

«De kommer.

De kommer.»

Denne reaksjonen brer seg spontant. Lon Nol-soldatene, de beseirede, og geriljasoldater, seierherrene, faller hvarandre

om halsen og ropter:

— Fred! Fred!

Gata blir nå fylt av stadig flere geriljasoldater og sivile. Geriljasoldatene skyter i lufta av glede og vifter med sine flagg.

Befolkningen løper etter geriljaens biler og jubler.

Røde Khmers inntog i Phnom Penh betydde slutten på fem års krig. De ble tatt imot av byens innbyggere med rop som fløy på vinger fra gate til gate:

— De kommer. De kommer.

Lon Nol-hæren kapitulerte for de 40 000 geriljasoldatenes siste framstøt. Seieren var jo bare et spørsmål om tid, men kapituleringen kom først etter harde og blodige kamper. Det siste angrepet mot hovedstaden var åpenbart perfekt organisert, og ble innledet onsdag kveld på alle fronter samtidig.

I svarte uniformer, med hvite skjorter og røde røyremser bundet rundt geværløpene, fyller nå Røde Khmer-geriljasoldater alle gatene i Phnom Penh. Klokka er 8.35 om morgenen, lokal tid.

Nattens harde kamper er over. Nå er alt jubel, glede og forbryndring.

Kambodsja-barn til USA uten nødvendige papirer

Aftenpostens korrespondent
STEIN SAVIK

Washington, 16. april.

28 barn, den første gruppe av små «flyktninger» fra Kambodsja som er blitt sendt ut for å bli adoptert i USA,

har skapt et vanskelig juridisk problem for de amerikanske myndigheter. De ble fløyet ut av Phnom Penh forrige uke uten de nødvendige adopsjonspapirer, og immigrasjonsmyndighetene erklærer at de juri-

disk sett er «personer uten hjemland» og egentlig ikke har lov til å oppholde seg i De forenede stater.

En av de ansvarlige hjelpeorganisasjoner erklærer at barna ble valgt ut av det kambodsjanske kommunaldepartement som hadde betegnet dem som foreldreløse. Men da man snakket med dem etter ankomsten til Washington, fortalte den 13 år gamle Kea Sambo at hans mor var i live. Han hadde selv tatt initiativet til å komme seg ut av Phnom Penh da han hørte at det var mulig for kambodsjanske barn «å gå på skole i USA». Gutten fortalte det til sin mor, som var enig i at han og hans bror skulle reise. — Hun fulgte oss også til flyplassen, fortalte 13-åringen.

BARNERØVERIENE: KYNISK IMPERIALIST-OFFENSIV

Det er helt klart at de fleste foreldrene som ønsker å adoptere barn fra Vietnam er i «god tro», og mener det er en virkelig hjelp. Derfor er det ikke disse foreldrene som skal angripes. Det er de kreftene som står bak og bruker «babylift»-aksjoner («barneført») og likende for å styrke USA-imperialismens stilling i Vietnam, som skal angripes. Disse kreftene spenner i Norge fra DNA-regjeringas sosialminister til fascistene Torbjørn Jelstad, tidligere generalsekretær i «Norsk Vietnamesk Forbund», dvs. Saigon-

NÅR
FASCISTER ER
«GLAD I BARN»

quislingens vennsorganisasjon i Norge., bl. a. har han gjort sitt mest iherdige for å benekte at det finnes over 200 000 politiske fanger under Saigon-juntaen. En reaksjonær flykaptajn som ivret sterkest for et norsk «barneført»,

Rudolf Skarsten, forteller til VG 9. april hvor «bra» kontakter Jelstad har i Saigon: «Jelstad er personlig venn av sosial- og flyktningeministeren...». Jelstad skal gifte seg med en vietnamesisk kvinne, og flykaptainen forteller at ministeren skal være tilstede: «Det skulle fortelle litt om hvilken kontaktmann vi har».

I sannhet, det gjør det! Fascistenes arbeid i barnekidnappingen er nok et bevis for hvor svart hetsbølgen mot frihetskjemperne i virkeligheten er.

Masse-evakuering

President Ford og rådgiverne hans er kommet på tanken å evakuere mellom 170 000 og 200 000 sør-vietnamesere hvis alt går tapt for Thieu i Saigon, og FNL og Nord-Vietnam overtar.

Faren ligger i at en evakueringsplan kan føre til et nytt amerikansk militært engasjement i Vietnam. Dette er Kongressen klar over og nøler. De husker episoden i Tonkingbukta som gav Lyndon B. Johnson påskuddet til å skyte for alvor. Derfor er det enkelte som lurar på om ikke også Ford er ute etter et påskudd til å smelle løs.

B. Ø. Engh:

Vietnam på flukt — fra hvem?

To millioner vietnamesere er på flukt. Fra hvem? Kanskje et overflødig spørsmål når Paul Thyness i Dagsrevyen forleden dag slo fast med ettertrykk at «frykten for å leve under kommunismen er hovedmotivet for flukten». Dessuten har Kissinger med sedvanlig skarpsinn konstatert at «floden av flyktninger beveger seg bort fra de områder kommunistene kontrollerer».

Inn-
hogg

En flukt med blodtørstige kommunister i hælene. Joda, dette sitter som et skudd. Klart, kort og fyndig, prima logikk. Likevel — jeg tviler. Jeg tviler sterkt. Umulig! Det hele er jo empirisk bevisst på TV-skjermen hver kveld.

Likevel — tvilen er der. Den 26. mars ble det gjennom New York Times gjort kjent at avisens korrespondenter hadde intervjuet hundre av flyktninger i forskjellige deler av landet. De var blitt spurt om hvorfor de forlot hjemsted og eiendeler.

«Fordi alle andre drar av gårde», svart de fleste. Ikke en sa det

var fordi han eller hun fryktet eller hatet kommunismen som sådann.

En kvinne fortalte at hun ble tilbake i Quang Tri i 1972: «Det var bombing og granatild hele tida, mange ble drept. Det er bedre å dra til Saigon-siden fordi kommunistene ikke har noen fly».

Det hun fryktet var altså bombene fra Saigons flyvåpen. Nå har det antakelig vært bombet mindre enn i 1972, men det skyldes snarere Saigons egen utilstrekkelighet enn at kvinnen tar feil i sin frykt.

«Jeg tror kommunistene antakelig vil være all right», sa en flyktende drosjesjåfør, men det er farlig å forbli i krigssonen mellom den ene og den andre siden. ..»

New York Times' korrespondenter kan neppe mistenkes for å gå kommunismens ærend. Men til tross for all deres leting — de fant ingen som flyktet fra kommunismen.

Utenriksredaktøren i det svenske Dagens Nyheter, Sven Øste, karakteriserer påstandene om at vietnameserne «avgir stemme med sine føtter» som et eneste propaganda-nummer. Han har mange års erfaring som korrespondent i Indo-

Kina.

Har dessuten noen kunne påvise at en flyktningestrøm noensinne i historien har strømmet over hals og hode — inn i striden, inn i krigene?

Vietnam har nå nær 2 mill. flyktninger, sier det. Galt — det fantes allerede 8.5 millioner; et resultat av USA og Saigons politikk siden 1965. Folk ble drevet inn fra landsbygda og de mindre byene, deportert med vold, tilbake lå rykende ruiner, inn til leirer med umenneskelige tilstander. Fordi USA og Saigon ville rykke opp støtten til FNL med roten. Bare innenfor piggråden trodde man seg i stand til å kontrollere «kommunismen».

Hvor har alle våre humanister vært mens dette skjedde? Jo — en del tok imot flyktningene, rev seg i håret og appellerte om mer penger for å bote på naden, mens Saigon-regimet bare i 1973 fikk 2.3 milliarder dollar — for å kunne skape flere flyktninger... Men det er merkelig hvor politisk også humanismen er — om en roper opp om at flyktninger er skapt av Saigon og USA, er det kommunistpropaganda, men når folk flykter (angivelig) fra kommunistene, er humanismens dyd intakt.

PRESSE- KLIPP

Sør-Vietnam:

Katolikkene blir og venter på PRR

SVEN ØSTE

Sju katolske biskoper er blitt igjen i de område som nå er overtatt av PRR. De flyktet ikke da Saigon-regimet i panikk overgav høylandet og hele kysten.

Erkebiskopen i Saigon har oppfordret det katolske kirkepersonalet i Saigon om ikke å flykte eller forsøke å organisere motstand mot PRR.

Disse opplysningene stammer fra Saigon. De ble formidlet av den engelske avisen The Observer korrespondent Mark Frankland.

Dette betyr at ingen katolske biskoper har flyktet for PRR og nordvietnamesernes styrker. Et stort antall prester har blitt igjen hos sine menigheter. Dette er et tilbakeslag for Thieu-regimet. Det er et slag i ansiktet på hele den gamle forestillingen om at et blodbad skulle true Vietnams katolikker.

Etter at den første frigjøringskampen ble avsluttet med Frankrikes nederlag i 1954, ble den store katolske masseflukten sørover fra Hanoi og det nordlige Vietnam organisert. Aksjonen ble kraftig utbasunert og fikk omfattende amerikansk «humanitær» støtte. Flere år senere er det blitt avslørt — blant annet gjennom Pentagon-rapporten — hvordan amerikanerne med ulike midler metodisk forsøkte å skape panikk for å framkalle en så stor flyktningstrøm som mulig.

Den gang var det omkring én

million mennesker som forlot Nord-Vietnam. Dette er stadig blitt brukt som bevis for at katolikkene i Sør-Vietnam kom til å bli slaktoffer ved en «kommunistisk maktovertakelse». I den amerikanske propagandaen er det faktisk blitt tryllet bort at omkring to tredjedeler av Nord-Vietnams katolikker ble igjen og at menigheter, kirker, klostre lever videre i nordk.

Katolikkene som valgte Sør-Vietnam, fikk en sterk posisjon der, blant annet takket være diktatoren Ngo Dinh Diem som selv var katolikk fra nord. De fikk også støtte av for eksempel katolikkene i USA.

Under FNIs og nordvietnamesernes våroffensiv i 1972 ble truslene og skrekkprofetiene mant fram på ny. Men da sendte erkebiskopen i Quang Tri oppfordring til prestene om å bli på stedet og ikke flykte for PRR.

Når han nå har valgt samme linje, kan man forutsette at han bygger på erfaringene fra 1972 og at han er blitt overbevist om at katolikkene og prestene kan leve sammen med PRR.

Dette blir på mange måter avfeid som «kommunistpropaganda». Men det stemmer i stor grad med det bildet vesterlandske journalister har fått på grunnlag av rapporter fra vietnamesere som har oppholdt seg i områder som nå styres av PRR. Det finnes noen få fortellinger om henrettelser av «forrædere», men først og fremst fortellinger om samarbeid, glede og tilbakevending til normalt liv.

kidnapping – velkjent gangster metode

USA-imperialismen har i åras løp gjort mange desperate handlinger. Ofte har de mest brutale vært skjult bak ordet humanisme. Det siste skuddet på stammen er det de kaller "evakuering" av vietnamesiske barn til trygge hjem i USA. "Et riktigere ord for det er kidnapping. Ettersom tragedien har fått utspille seg, har imidlertid protestene mot denne

"humanismen" vokst i styrke. Røde Kors har uttalt at det er i strid mot Geneve-konvensjonen av 1949, og bl. a. Danmark har nektet å være med på aksjonen. I Vietnam har harmen vært størst. Trass i den harde undertrykkinga i Saigon, streika 400 helsearbeidere ved et mødre hjem 7. april. Disse reaksjonene har tvunget Saigon til å begrense kidnappinga, men den er ikke stansa.

Men hvorfor er den i det hele tatt satt i gang?

Det hele er en gigantisk propagandaoperasjon med siktemål å få økt

støtte til Thieu. Eller som visestatsminister Phan Quang Dan skrev i et brev til statsminister Tran Thien Kiem: "Et stort antall foreldreløse avreise vil skape dype følelser i verden, og særlig i USA, og vil være til fordel for Sør-Vietnam."

USAs Saigonambassadør Graham Martin er heller ikke i tvil: "Når disse barna lander i USA vil de bli gjort til gjenstand for dekning fra TV, radio og presse, og

effekten vil være enorm. den vil hjelpe til å endre den amerikanske offentlige mening til fordel for Sør-Vietnam."

Ford spiller sin del av spillet ved å legge fra seg golfkølla (golf er vanligvis hans yndlings spill) og dra fra feriestedet sitt for å ta imot det første flyet med barn.

Flyelskapet World Airways, som vel er blandt de mest kjente krigsprotittørene, har også nå fløyet skytteltrafikk. Fly på fly stappet fullt av barn. Flere har til og med mistet livet under transporten. Barn tas ut av barnehjemmene i Saigon så fort at en ikke engang gidder å under-

søke om foreldrene er i live. Ved flere tilfelle har det vist seg at de er det og at de ønsker barnet tilbake.

Sjøløst er livet for barna i Saigons barnehjem et helvete. Thieu er mer interessert i å bruke penger på jettly og bomber enn på dem. Dessuten stopper ofte de pengene som er tiltenkt humanitære formål i lommene på korrupte tjenestemenn. Derfor er det ingen framtid i Thieus barnehjem. Men det betyr ikke at det i Vietnam ikke er en framtid for de foreldreløse barna. I områdene under PRRs kontroll

er forholdene anderledes, rett og slett fordi utgangspunktet er et annet. I Saigon er utkantspunktet å tjene imperialistene - i PRR-områdene tjener en folket. Saigon er overfylt av tiggere, i PRR-områdene får alle arbeid. Den

beste hjelpa vi kan gi barna i Vietnam er den hjelpa og støtten vi gir PRR!

I Norge har massemedia med NRK i spissen gjort sitt til for å følge opp USA-imperialismens propagandaoppensiv. "Foreldreforeningen for barn i Vietnam" og formannen Henning Jakhelln har fått metervis av spalteplass. Hittil har han lykket med å få 27 barn til Norge, men har fått tillatelse fra regjeringa på 70, og målet ligger enda høyere. Riktignok uttaler Jakhelln at situasjonen for barna i Saigon kunne være bedre under et annet politisk system, men legger til: "Så lenge forholdene er slik de er vil vi fortsette vår virksomhet."

Vi vil si til Jakhelln: Ta heller del i kampen for bedre forhold for alle vietnamesere!

Vi er klar over at mange av de som nå har fått sine adoptivbarn har hatt gode motiver. De har ønsket å hjelpe i en vanskelig situasjon. Men vi må ikke glemme essensen i saka: Aksjonen er satt i gang av USA-imperialismen for å redde Saigons synkende skip.

Ford har satt i gang en kidnapping. Som alle andre gangstere venter han en løsesum.

Planer om 90 000 USA-soldater til Vietnam

Evakueringa en ny amerikansk intervensjon?

USA-imperialismen ser nå slutten nærme seg også i Vietnam. Det amerikanske folket og USA-kongressen krever at alle amerikanere skal ut av landet. Derfor har Ford & Co. lagt opp til en massiv evakuering av de amerikanerne som finnes i Saigon-områdene. Offisielt er det 6000. Vi veit imidlertid at tallet ligger ca. 20 000 høyere!

Det er vel og bra om USA nå endelig akter å trekke seg ut og overlate til vietnameserne sjøl å få avgjøre sin framtid. Det som er verre er måten de vil gjøre det på, og det at de også har konkrete planer om å evakuere hundretusener av vietnamesere. USA's forsvarsminister Schlesinger har nylig sagt at mellom 200 000 og 1 million mennesker har samarbeida med USA under krigen, og

at de vil bli drept av FNL etter at Saigon er slått. Derfor må USA "hjelpe" dem ut.

Tilsynelatende for dette formålet har USA bygd opp en kraftig styrke utafor kysten av Vietnam. Foreløpig har de 4 hangarskip, 3 jagere, pluss forsyningskip og landgangsfartøyer, samt 32 helikoptere og 700 marinesoldater liggende kampklare. Men dette er ikke nok for å gjennomføre planene. En offisiell talsmann for USAs forsvarsdepartement (Pentagon), sa at minst 90 000 USA soldater var nødvendig for å evakuere 200 000 vietnamesere! (Newsweek 21. 4. 75)

Hele evakueringsplanen er et spill som er planlagt av USA-imperialistene!

PRR har sjøløst ikke til hensikt å kverke alle dem som av ulike årsaker har samarbeida med

fienden under krigen. Bare de som har vært ansvarlige for forræderiene - de mest sentrale quislingene - må regne med å stå til ansvar for sine mordiske handlinger, liksom de verste quislingene måtte det i Norge i 1945. PRR sendte 1. april ut en 10-punkts erklæring med det mål å oppnå brei enhet og nasjonal forsoning, og uttrykte det hat og

og den mistenksomhet mellom vietnamesere som USA har fått i stand. Forholda i de nylig frigjorte områdene understreker PRRs hensikter. Dette veit sjøløst Ford og Co. De veit også at PRR og det vietnamesiske folket ikke vil legge hindringer i veien for USA når de endelig trekker seg ut. Da USA trakk ut titusenvis etter Parisavtalen var det ikke andre enn quislingene som hadde noe imot det.

USA-imperialistenes plutselige bekymring for såvel amerikanere som vietnamesere er derfor bunnfalsk!

USA har flere grunner for planene sine.

- De ønsker å skape et bilde av frigjøringskreftene som hevns-tørstige mordere ved å late som om evakueringa er nødvendig. Når de ikke kan vinne krigen skal de i det minste vinne opinionen ved å sette skrekk i den.

- En stor gruppe eksil-vietnamesere i USA vil bli brukt som et slags levende bevis og en påminner om "kommunistisk terror" i årevis framover. Og ikke minst vil de være en base for infiltrasjon og aggresjon mot det frie Vietnam (jfr. Cuba).

- En vellykka evakuering vil også være et direkte ran av en viktig

ressurs som Vietnam vil trenge. USA prøver derfor å få med seg så mange som mulig av f. eks. teknisk skolerte folk.

- Men fremst av alt er evakueringsplanen et forsøk på å lure Kongressen til å gi grønt lys for nye USA-tropper i Vietnam! Pentagon kan provosere fram "angrep på amerikansk eiendom" (jfr. Tonkin 1964), og dermed få tillatelse til "nødvendige tiltak for å sikre amerikanske liv."

Dermed kan USA tropper på nytt være i kamp i Vietnam!

Vi ser altså hvordan USA-imperialismen aldri lærer, men ligger stadig nye brutale planer for sin aggressive politikk for verdensherredomme. Disse planene må vi være på vakt overfor og protestere mot!

NEI TIL MER VÅPEN TIL SAIGON

Tidligere i år satte USA-administrasjonen fram kravet om økt militærhjelp til Saigon og Phnom Penh, henholdsvis på 300 og 225 mill. dollar. Kongressen satte seg imot dette, og Ford fikk ikke pengene.

Etter Saigon-styrkenes kollaps i løpet av mars og april, satte så Ford fram nye krav om penger:

- 326 mill. dollar for å nyutruste og omgruppere Saigon-hæren.

- 219 mill. dollar til ammunisjon

- 177 mill. dollar til reservedeler, drivstoff og annet militært materiell.

Disse tallene var identiske med dem hærsef Weyand hadde satt opp etter sin inspeksjonstur til Vietnam.

Det amerikanske folket har imidlertid vist en massiv motstand mot mer hjelp til Thieu. I følge en meningsmåling er 82 % mot, og 11 % for. Ved et møte i "United Auto Workers" ga bare en av 650 støtte til Thieus forslag.

Såvel Kongressen som forsvarskomiteen i Senatet har gått i mot militærbevilgninger, og dermed er saken avgjort. Men det går stadig rykter om at Pentagon har gjemt unna 700 mill. dollar som Thieu skal få nå. Vi vet at slike manipulasjoner har

foregått før. Blant annet har det meste av pengene til "Food for Peace" og "Commodity Support" programmene, som skal være humanitære tiltak, gått rett i Thieus våpenlager. Det samme kan skje med de 250 millioner dollar som Kongressen nylig har bevilget til humanitære formål. Ford, Kissinger og Schlesinger har ofret mye energi og prestisje for å få gjennom kravene om militær støtte i Kongressen og Senatet. Nederlaget blir derfor ekstra sviende. Men en ting har de oppnådd: Kongressen har bevilget 200 millioner dollar til evakuering av amerikanere og "noen" vietnamesere fra Saigon!

Flertallet i Kongressen er imot en storstilt evakuering av vietnamesere, og en aktiv bruk av USA-soldater, men når Ford har fått klarsignal er det også vanskelig å kontrollere hvordan evakueringa foregår. USA-imperialistene har sine planer om hvordan de skal dra mest mulig nytte av situasjonen.

FUNKs SEIER DET VAKRESTE KA

HVA STÅR FUNK FOR?

Frigjøringsbevegelsen i Kambodsja er trolig verdens breieste enhetsfront - den spenner helt fra landets tidligere konge, prins Sihanouk til de tusener av soldater som hovedsaklig er unge bønder eller studenter rømt fra de største byene.

BAKGRUNN

Frigjøringskampen i Kambodsja har lange tradisjoner - på 1880-tallet var det bondeopprør mot de franske kolonialistene, men først under den 2. verdenskrigen vokste det fram en organisert motstandsbevegelse, da mot de japanske okkupantene. Ved franskmennenes tilbakekomst i 1945 vokste Nekhum Issarak Khmer (Khmerernes frihetsfront) i styrke, og i august 1946 beseiret de den franske garnisonen i Siem Reap. Store deler av Kambodsja var under frigjøringsbevegelsens administrasjon, da Frankrike måtte gi opp Indokina i 1954. Mange av dens sentrale medlemmer tok imot Sihanouks innbydelse til å delta i oppbyggingen av et nøytralt Kambodsja. Men årene framover mot 1970 var preget av større og større press fra USA som ikke godtok nøytralitetspolitikken. CIA alliert med landets høyrefløy foretok kuppforsøk flere ganger. Sihanouk abdiserte og dannet Sangkum-partiet (1955) for å samle kreftene mot USA og reaksjonen. Presset mot de progressive økte til tross for dette, og mange ledende personer måtte flykte til de områder der den gamle frigjøringsbevegelsen tradisjonelt hadde stått sterkt. Kuppet i 1970 ble aktivt støttet av CIA og USA, og satte sluttstrek for Sihanouks nøytralitetspolitikk, og Kambodsja ble omskapt til en krigsskueplass for alvor.

DANNELSEN

Kuppet fant sted 18. mars 1970.

Sihanouk i Kambodsja

EDVARD HOEM:

VI MINNER LØGNARANE OM LØGNENE
DEIRA OG SÅLEIS VIDAR VI UT VÅR
FORSTAND

(til Willoch'ane og Korvald'ane og alle andre ansvarlege som kjende sanninga om krigen, men laug for folket.)

Løgnarar, vi skal minnast at de laug når krigen stilnar. For de visste meir! To folk som gøymde seg for alt som flaug skal snart sjå himlens fuglar søke gamle reir. Heilt hit flyg biletet snart, av barn i ring, ein latter som slår sund den lange sorg. Ein krøpling som blir boren vidt ikring. Han skal sjå folk gå trygt på mark og torg.

Løgnarar, de skreiv og ropte ut at folket måtte legge våpna ned, at lidingane snart måtte ta slutt, for hjartelaget dykkar hadde bruk for det. Kven skapte denne krigen? Svar. Kven stakk ein fredens blom i mordaren si hand. De vart så gode nå som løgna sprakk. De bed eit utpint folk gi opp sitt land!

Løgnarar, vi skal minnast all den løgn de spreidde, alt de tagde om, til dei som slost ti tusen vonde døgn kan minnast fjernt den vakre dagen freden kom. Når tre og gras spring opp frå utbrend jord, og han forlengst søv roleg, han som skrik i brå angst midt på natta, alle spor i hud og hjerne borte. Ein gong krig.

Løgnarar, vi andre høyrer song når krigen snur. Eit anna vinddrag ber sterk lyd til våre landskap. Ein gongong historia slår hardt på dirrar: Folkets hær og folket sameint bak den. Aldri kan den makt de lyg for vinne over dei. Vi minner dykk om alle dykkar løgner. Og såleis vidar vi ut vår forstand.

folkekekekrigens vei

Phnom Penh, USA-imperialismens siste skanse i Kambodsja har falt. Kambodsja er fritt!

Etter 5 lange harde år har det kambodsjanske folket befridd seg fra USA-imperialismen. USA og Lon Nols klamme hender har lenge ligget over folket og trykket dem ned. Da folket gjorde motstand, fikk de gevær, bomber og napalm til svar. USA har gjort alt for å bekjempe det kambodsjanske folket: Invasjoner, desperate bombing-er, ødelegging av rismarker og fabrikker, ødelegging av rismarker og fabrikker, tvangsdeportering av sivilbefolkning til Lon Nol-områdene. USA har prøvd alt - unntatt atombomben - for å knekke dem. Kambodsjas folk har vist oss at USA-imperialismen kan bekjempes, og denne lærdommen er viktig både for de Indo-Kinesiske folkene og verdens folk.

For Vietnam betyr seieren i Kambodsja:

1: De har en venn i vest, ikke en base for USA-imperialismen som kan brukes som utgangspunkt for angrep.
2: Kambodsjas eksempel styrker kampmoralen i det vietnamske folket, mens det svekker moralen i Saigontroppene.

Frigjøringshæren i Kambodsja har lenge sakt at de har vært militært sterke nok til å frigjøre Phnom Penh. Hvorfor har det da ikke skjedd for? FUNK har satt opp fire forutsetninger som måtte være oppfylt for den endelige frigjøringa kunne finne sted. Den første forutsetninga var at Phnom Penh måtte være isolert fra omverdenen. Ved gjentatte angrep på viktige veger, flyplasser og andre kommunikasjonslinjer ble leveransene av militært materiell

til Lon Nol sterkt redusert og til slutt omtrent umuliggjort. Det neste var angrep på sentrale militære og administrative sentra i byen. Samtidig som dette skjedde var det nødvendig at motstanden mot Lon Nol-regimet i Phnom Penh ble godt organisert. Befolkningen i byen var hardt undertrykt - lønna var lav og prisene høye, borgelig-demokratiske rettigheter eksisterte ikke og arbeidsløsheten var stor. Demonstrasjoner oppsto, men p.g. regimets harde terror lærte befolkningen etter hvert metoder for organisert motstand. Den siste viktige forutsetning for

frigjøringa var et internasjonalt svekket USA. Bl.a. av denne grunn var kampen om verdens nasjoners anerkjennelse av GRUNK så viktig. Når verdensopinionen er kritisk innstilt mot USA-imperialismens politikk, blir USA handlingslammet, og vil ikke tørre å f.eks. terrorbombes Phnom Penh.

Etter 5 års systematisk oppbygging av de etter hvert frigjorte områdene og politisk og militært press på Lon Nol-regimet er seieren endelig kommet som et lysende eksempel i verdens kjempende folks historie.

Det sanne ansikt

Noe av det siste quislingregjeringa i Kambodsja gjorde var å overføre en million dollar til Lon Nol fra en bank i USA. Mens folkets behov er skrikende fyller quislingene sine egne lommer. Til siste stund har de vist sitt sanne ansikt.

PITTEL I KAMBODSJAS HISTORIE

og 23. mars appellerte Sihanouk til dannelsen av FUNK (Kambodsjas nasjonale Enhetsfront) som formelt ble dannet 5. mai. Frontens utøvende organ er GRUNK (Kambodsjas Kongelige nasjonale Enhetsregjering). Fra første stund kom FUNK til å bli en populær politisk kraft i Kambodsja. Frigjøringskampen tok seg raskt opp, og fra 1970 har det vært en kontinuerlig flukt fra de store byene og masseoppslutning fra bønder og ikke minst plantasjearbeidere. Geriljaen som ble kalt "Røde Khmer" (av fransk: Khmer Rouge) vokste fra en kjerne på 5000 til en hær på 75 000 menn og kvinner, under FUNKs ledelse.

HVEM ER MED ?

Prins Norodom Sihanouk er Kambodsjas formelle statsoverhode og president i FUNK. Det har vært hevdet at han bare er gallionsfigur for "den harde fraksjon" av kommunister i FUNK. Imidlertid er det et faktum at Sihanouk fortsatt er en populær figur, og han er landets religiøse overhode. Alle-rede i 1972 sa han selv: "Mellom Lon Nols korrupsjon og Khmer Rouges er valget lett. Og det er riktig at jeg hyller de kambodsjske kommunister, og at jeg sier til dem: Til lykke. Dere fortjener makten for bestandig." For en måned siden karakteriserte han dem som "røde, men først og fremst patrioter", og at "de er ikke marionetter verken for Hanoi eller Peking.

Khieu Samphan framheves som "mannen med makt". Han er 45 år gammel, er økonom-utdannet i Paris. Han var tidligere handelsminister og ble i 1966 valgt til Nasjonalforsamlingen med særlig støtte blant bøndene. Er nå forsvarsminister og leder av de væpnede styrker. Han skal ha et godt forhold til Kina, slik som Sihanouk, og sist vår var han på besøk i Peking, og Sihanouk virket som tolk. New York Times karakteriserer Khieu Samphan slik: "Han er ærlig, ubestikkelig og har stor omtanke for bøndene. Han er høyt respektert blant Kambodsjas ikke-kommunister."

Hou Youn, også fransk doktorgrad i økonomi, tidl. minister for økonomisk planlegging, er nå innenriksminister. Han og Hu Nim betraktes som progressive nasjonalister. Hun Nim er jurist, utdannet i Paris, har innehatt diverse høyere poster under

Sihanouk. Er nå informasjonsminister. Felles for Samphan, Youn og Nim er at de som medlemmer av Nasjonalforsamlingen ble tvunget til å flykte og sluttet seg til frigjøringsbevegelsen i 1967 pga. represalier fra de reaksjonære. Penn Nouth er snart 70 år og er den nærmeste politiske støtten Sihanouk har hatt siden slutten på 40-tallet. Han har vært statsminister en årrekke, og er nå leder av GRUNK.

Av de femten regjeringsmedlemmene har 12 vært ministre eller statssekretærer i tidligere kambodsjske regjeringer før kuppet i 1970, og andre har innehatt ambassadørstillinger eller andre ledende statlige verv. De som nå har overtatt ledelsen av landet har med andre ord lang erfaring bak seg.

HVA FUNK VIL

Det overordnede målet var å styrte "forræderklikken i Phnom Penh", "og forene hele folket i kampen mot USA-imperialismen". Dette skulle nås ved å trekke til seg alle sosiale lag og klasser, og FUNKs bredde og maktovertakelse bekrefter at målet er nådd. Av det politiske programmet (fra 3. 5. 1970 heter det at "FUNK vil bygge et demokratisk og framgangsrikt Kambodsja" med full politisk frihet (med unntak av klikken av landsforrædere), pressefrihet, forsamlingsfrihet, ytringsfrihet osv. FUNK vil stå vakt om individets ukrenkelighet, eiendomsretten og folkets velferd. Effektiv likhet og jamstilling mellom kjønnene står sentralt, og en vil utrydde alle reaksjonære tradisjoner som medfører kvinnekriminering. Bøndene garanteres eiendomsrett til den jord de dyrker. En vil utvikle en nasjonal, nøytral og sjølberget status, og oppmuntrer til dannelsen av fagforeninger. Hva vil så dette si i praksis?

Sihanouk uttalte etter sitt besøk i Kambodsja 1973: "Det hele er blitt en suksess. Frigjøringsfronten er seriøse mennesker. De vet, hvordan et land skal bygges opp, og det som er oppnådd, har jeg aldri vært i stand til, f. eks. å stanse korrupsjonen. Overhodet ingen korrupsjon, og folket har lært å arbeide. I de frigjorte områdene savner de intet, verken kjøtt, grønnsaker, ris eller tøy. Tross krigen produseres det dobbelt så mye ris. Folk er ikke sultne som i Phnom Penh, hvor forsyningene må transporteres av amerikanske

fly og båter. Og når man konstaterer dette, må en erkjenne,

at de som oppnår slike result-

ater, har retten til å regjere landet. . . "

Frigjøringa av Phnom Penh-et blodbad?

Da nettet begynte å snøre seg sammen rundt Pnom Penh, og FUNK nærmet seg byen, gikk det et gisp gjennom (all) borgerlig presse og nyhetsdekning: "Hvordan skal dette gå?!" Det kommer til å bli (fullstendig) blodbad i byen Pnom Penh, og sivilbefolkningen vil lide mest."

På denne måten ble FUNK på nytt stemplet som mordere og terrorister, som ikke skyr noe middel for å komme til makten.

Men alle bange anelser og forutsigelser ble gjort grundig til skamme. I nyhetssendingene i NRK, radio 18, og 19. april fikk man disse meldingene: "Da frigjøringsbevegelsen i går inntok byen, ble de møtt av gledesrop fra befolkningen. Flere steder i byen kom det i stand spontane gledesdemonstrasjoner. Gjentatte ganger så jeg Lon Nol-soldater vrenge av seg uniformer og støvler for så å ødelegge disse tegn på amerikansk avhengighet." og "Det blodbad flere reportere i Phnom Penh har antatt ville komme har uteblitt. Bare få liv er gått tapt, og sivilbefolkningen har ikke lidd. Livet i Phnom Penh har allerede begynt å fungere normalt igjen."

Dermed fikk de reaksjonære i hele verden en hest mindre å spille på. Det er nå en gang for alle fastslått at FUNK og GRUNK er folkets venner, og at folket støtter FUNK og GRUNK.

Vi har hele tiden støttet FUNK og GRUNK helhjertet. Nyhetene om den hjertelige mottakelsen frigjøringsfronten fikk i Phnom Penh kom ikke som en overraskelse på oss, men som en gledelig bekreftelse på det vi visste ville skje. FUNK og GRUNK har kjempet for folkets frihet og uavhengighet, og hele tiden støttet

deres krav. En frigjøringsfront er folket og må ha støtte av folket for å kunne eksistere og vinne seier. Dette er den enkle grunn til at FUNK ble mottatt i Phnom Penh som de gjorde, nemlig som befriere.

FNL: Sør-Vietnams Nasjonale Frigjøringsfront.

PRR: Sør-Vietnams Provisoriske Revolusjonære Regjering.

GRUNK: Den kongelige nasjonale enhetsregjering i Kambodsja. Den eneste folklige, nasjonale regjering i landet. Prins Sihanouk er statssjef og Penn Nouth statsminister. GRUNK er anerkjent av ca. 60 regjeringer.

FUNK: Den nasjonale enhetsfronten i Kambodsja. FUNK har den politiske ledelsen i frigjøringskampen. Penn Nouth er president.

Røde Khmer/Khmer Rouge: Røde Khmer sto før statskuppet i opposisjon til regjeringa som da var dominert av høyrekreftene. Etter statskuppet gikk Røde Khmer med i FUNK på lik linje med mange andre nasjonale, patriotiske og religiøse organisasjoner. Det er derfor helt galt når det sies at Røde Khmer alene er frigjøringsbevegelsen, slik som NRK og de fleste avisene vil ha det til i Norge.

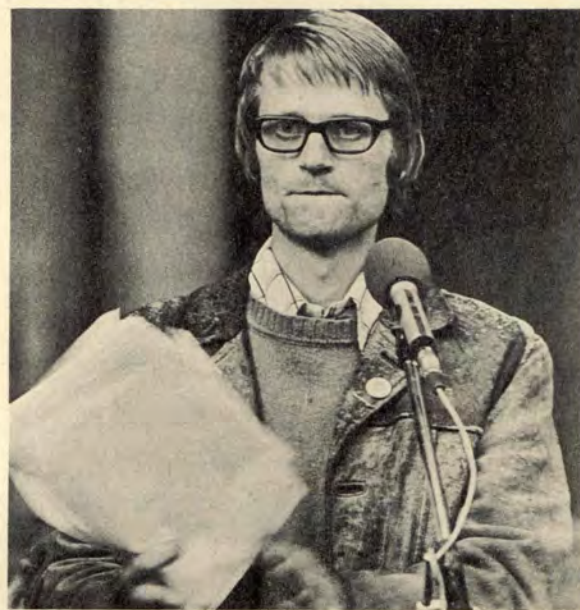

Frigjøringa av Phnom Penh blei hilst med flaggheising på universitetet i Oslo

LEVE DET SEIRENDE KAMBODSJA!

Frødag 18. april, dagen etter at folkets store seier i Kambodsja, arransjerte Solkom og Vennskaps-sambandet Norge - Kambodsja seiersdemonstrasjon i Oslo. Ca. 1300 mennesker slutta opp om paroler som "Leve det seirende kambodsjske folket" og "Vennskap med det nye, frie Kambodsja". På møtet etter demonstrasjonen holdt Bjørn Gjeldsvik, formann i tiltakskomiteen, Liv Jessen

fra Kvinnefrontens AU i Oslo/Akershus og Per Bangsund, styremedlem i Oslo Sporveisbetjenings forening apeller. På møtet ble Vennskapssambandet Norge - Kambodsja opprettet under stor applaus. Ekstraordinært stiftelsesmøte skal holdes i nær framtid, og vi har spurt Bjørn Gjeldsvik i Sambandets Interimstyre om oppgavene til det nye Sambandet.

Bjørn Gjeldsvik

-Sambandets vedtatte målsetting er å styrke vennskapet mellom det norske og det kambodsjske folket på alle måter. Dette er en stor og viktig oppgave. Kambodsja er det første landet som har tilføyd USA-imperialismen et endelig militært nederlag, påpekte Sihanouk etter seieren. Kambodsja har vunnet en enestående seier, ved å bygge opp en nasjonal frigjøringsfront som omfatter alle grupper som vil kjempe mot USA-imperialismen og deres kambodsjske støttespillere, ved å våge å ta opp den væpnede kampen, folkekrigen, ved å bygge opp et nytt revolusjonært folkelig demokrati i de frigjorte områdene og ved å stole på egne krefter og følge sin egen linje i kampen uten å la seg binde av noen annen makt. Ved å følge disse fire prinsippene har Kambodsja frigjort seg, og folket er nå befridd fra sine undertrykkere og kan bygge sin egen framtid. Seieren i Kambodsja åpner store perspektiver for alle som vil kjempe mot imperialismen, og det er derfor veldig viktig at folk her i Norge lærer å kjenne dette folket, hva det gjør og har gjort.

-Men er det ikke andre grunner til å danne et sånt Vennskapssamband?

-Det er det. Det nye, frie Kambodsja vil ganske sikkert bli forsøkt sverta, mistenkeliggjort og hetsa mot av USA-imperialismen og dets håndlangere

her i Norge, borgerpressen, NRK osv. Vi kan f.eks. vente oss et sware oppstyr når folket vil gjøre opp med forræderne som Long Boret etc. Når de forskjellige kloakkorganene da hyler opp om terrorisme, vil vi som Tron Øgrim hørde på møtet i Chateau Neuf 19/4, be dem grave opp Quisling og kalle de som dømte han til døden terrorister. Lon Nol, Long Boret & co er ikke som NS-folka skyld i ca. 10 000 landsmenns død, men for at mer enn 1 million ble drept, myrdet og massakrert.

Ellers er det klart at Kambodsja er enormt ødelagt. Mer enn 2 millioner har måttet forlate sine hjem, fabrikker, plantaser, mye dyrkbar jord er ødelagt av USAs bomber. Kambodsjas folk trenger støtte, og ikke hets og mistenkeliggjøring. Derfor trenger vi et vennskapssamband som kan organisere og kjempe fram denne støtten.

-Hva er planene for Vennskapssambandet framover?

-For det første forsøker vi å verve så mange medlemmer som mulig, og jeg vil gjerne rette en appell til alle som leser For Vietnam om å skrive inn til Vennskapssambandet og tegne seg som medlem. Det koster

10 kr. pr. år, og mange medlemmer er viktig for å drive et godt vennskapsarbeid. Mot oss står imperialismen, Kambodsjas folk har bare sine venner rundt om i verden som kan være med og motstå imperialismens press i tida framover. Sambandet bygger på personlig medlemskap, og er partipolitisk uavhengig. I de forløpige vedtekter som ble vedtatt på stiftelsesdagen, står det at ekstraordinært stiftelsesmøte skal holdes innen 2 måneder. Da skal politisk program og vedtekter behandles, og det skal velges styre.

Alle som tegner seg som medlem av sambandet her møte-, forslags- og stemmerett på stiftelsesmøtet.

Til slutt: Vi trenger masse folk til arbeidet som skal gjøres: medlemsverving, arbeid med studiemateriale og eksternt blad om Kambodsja, foredrag, fotoutstillinger osv. osv. Det er nok å ta fatt på!

Derfor håper vi at alle som er interessert i å arbeide med Kambodsja sakter kontakt med oss. Vi vil gjerne ha medlemmer og grupper andre steder i landet, og oppfordrer og så folk utenfor Oslo-gryta til å ta kontakt med oss!

Kambodsja skal bli vårt!

Vår røde fane, hvor fikk du din farve?
Fra dem som med døden jorden lot oss arve.
:/: Vår røde fane vaier seierrikt
marsj fram, kamerat,
Kambodsja skal bli vårt: /:

Arbeidere, bønder, fattige fra byen,
ungdom og kvinner
kjemper for sitt syn.
De ga sitt blod for folkets frihet
marsj fram, kamerat,
Kambodsja skal bli vårt.

Vår røde fane vaier seierrikt,
marsj fram, kamerat,
Kambodsja skal bli vårt.
Fane rød, led vår kamp,
vi skal knuse de rikes bastion.
Bomber faller mot vårt land,
men fra grus vi bygger en nasjon.
Fane rød som vårt blod
fram til seier mot all reaksjon.

Til kampen fram, til kampen fram,
til seier i vårt folks revolusjon,
fremad marsj, fremad marsj!

stor framgang i solidaritetsarbeidet

10. april hadde FNL-gruppene i Trondheim demonstrasjon med 700 deltakere. Ingen av byens 2 store aviser nevnte demonstrasjonen....

Det anti-imperialistiske arbeidet har i løpet av april økt enormt. På kartet er en oversikt over de aksjonsstedene vi har fått innrapportert. På alle disse stedene har det vært standsvirksomhet, og så og si alle har hatt konfrontasjonsmøter en eller flere ganger. 15 av stedene har hatt demonstrasjoner: Mo i Rana, Fredrikstad, Bodø, Volda, Molde, Stavanger, Tromsø, Drammen, Trondheim, Sarpsborg, Bergen, Levanger, Hamar, Kirkenes og Oslo. Oslo hadde også seiersdemonstrasjon med etterfølgende festmøte. Demonstrasjonen samlet 1300 mennesker.

Etter kuppet i Chile sa utenriksminister Frydenlund: "En lærdom vi kan trekke av det som skjedde i Chile er at vår solidaritet med demokratiske og progressive krefter ikke må komme for sent."

Det ser ut som om DNA-regjeringa ikke er i stand til trekke lærdom av sine feilgrep; deres solidaritet er allerede kommet for sent.

DNA har ofte kommet med henstillinger til det norske folk om å vise internasjonal solidaritet. Seiest ble dette gjort i forbindelse med de humanitære innsamlingsaksjonene for flyktningene i Vietnam. DNA/LOS innsamlingsaksjon fungerer som bedøvelsesmiddel for det norske folk, da den ikke skiller mellom angriper og forsvarer i Vietnam. Samtidig oppfordrer de frigjøringsbevegelsene om å legge ned våpnene i "verdenstragedien Vietnam." DNA gjør ingenting for å støtte opp om frigjøringa av Vietnam, istedet henstiller de til "begge parter" om å stanse krigshandlingene, noe som i realiteten vil føre til at det vietnamesiske folket vil gi avkall på sin frihet, og istedet bli styrt av marionette-diktaturer og bli tappet av ressurser av USA-imperialismen.

Dagen etter at Phnom Penh falt, marionetteregimet kapitulerte og frigjøringsfronten vant den endelige seier, ble dette kommentert på leder plass i Arbeiderbladet. Lederen uttrykte lettelse over at krigen var slutt, og fordømte USA for dets innblanding og krigshandlinger i Kambodsja. Samtidig uttrykte artikkelen støtte til GRUNK og Sihanouk som den nye statsledelsen. Gang på gang har DNA uttrykt støtte til frigjøringsbevegelsene i Indo-Kina, men aldri har den verbale støtten resultert i praktisk handling. Den beste konkrete støtten DNA-regjeringa har kunnet gi, er å anerkjenne den provisoriske revolusjonære regjeringa i Sør-Vietnam, PRR og den kongelige nasjonale enhetsregjeringa i Kambodsja, GRUNK. Flere av DNAs fylkesårsmøter har stilt disse kravene til regjeringa, og utallige fagforeninger og tillitsmenn har undertegnet på opprop til regjeringa med disse kravene.

Lørdag 15. 3. 75 hadde Oslo Arbeiderparti årsmøte. En AUfer krevde at DNA skulle gå inn for folkerettslig anerkjennelse av PRR, og fikk som svar av utenriksminister Frydenlund at det ikke er nødvendig da PRR har et informasjonskontor i

Hvor er DNAs internasjonale solidaritet ?

For øvrig trodde Frydenlund ikke det ville gjøre noe inntrykk på PRR om vi nå like for de står foran en avgjørende seier ville foreta en slik anerkjennelse når Norge ikke gjorde det den gang de hadde behov for det, nemlig da bombene haglet over PRR og Nord-Vietnam.

Norge med omtrent de samme oppgaver og rettigheter. Vel, vi har hørt svake argumenter fra den kanten før, og her er noen til:

I vår var Reulf Steen i Studentersamfunnet i Oslo for å forsvare DNAs politikk. Han ble presset hardt på anerkjennelses-spørsmålet, men hevdet likevel at hans parti har gjort absolutt alt det har kunnet for det vietnamesiske folket. Da han fikk spørsmål fra salen om ikke en anerkjennelse ville være den beste støtten, skiftet Steens

hudfarge til en aning lyserødt mens han stønnet mot spørsmålstilleren at han var snever, at han og hans likesinnede hadde et meget snevert bilde av den store og kompliserte konflikten i Vietnam når han kunne trekke fram noe så bagatelemessig som norsk anerkjennelse av PRR og GRUNK på den måten. Da Steen ble spurt hva DNA konkret hadde gjort, svarte han at hans parti nok hadde gjort mer for Vietnam enn AKP(m-l)!

Vel, disse argumentene var vel kanskje litt for ugjennomtenkte, men Frydenlunds glansargument er at "en part må ha den fysiske kontroll over territoriet ved en norsk folkerettslig anerkjennelse."

Thieu har kontroll over knapt 20% av Vietnam, men likevel har Norge diplomatiske forbindelser med ham. Gjelder DNAs kriterier for anerkjennelse

bare mht. frigjøringsbevegelser og ikke reaksjonære diktaturregimer?

Norge opprettholder ikke bare diplomatiske forbindelser med Saigon-regimet, men gir det også flere millioner norske kroner i året.

Dessuten har Norge gang på gang ved å stemme blankt vært med på å forhindre at GRUNK har fått representere Kambodsja, og PRR å representere Sør-Vietnam i FN.

På denne måten har DNA-regjeringa gjort seg selv til passive støttespillere for USA-imperialismen og de forbrytelser de har påført folkene i Indo-Kina.

Sverige har som det første landet i Norden anerkjent GRUNK. Hvor lenge skal Norge vente?

ANERKJENN PRR OG GRUNK NÅ!

Bare kamp nytter:

Solkom har lenge sett det som en av sine viktigste oppgaver å arbeide for at regjeringa skal anerkjenne PRR og GRUNK. PRR og GRUNK sjøl anser spørsmålet om anerkjennelse for å være en vesentlig del av kampen mot USA-imperialismen. Det er klart at jo flere land som anerkjenner PRR og GRUNK, jo mer isolert står USA-imperialismen og quislingregimene.

Frigjøringskampen i Indokina er nå inne i sin siste fase. Kambodsja har frigjort seg helt. Oppbygginga av folkets frie Kambodsja er i gang.

I Vietnam holder Thieu-regimet krampaktig på makta. Hele østkysten er frigjort. Frigjøringshæren rykker fram mot Saigon fra alle kanter. Det er PRR som har den reelle kontrollen over Sør-Vietnam.

Betyr dette at DNA-regjeringa vil anerkjenne PRR og GRUNK øyeblikkelig?

dagen etter så kom folk og leverte fulle lister! På et par uker har vi fått inn ca. 4000 underskrifter og ca. 20 000 kroner. En bra start - men det betyr bare at vi må være enda mer aktive framover! Målet innen 1. mai er nemlig 10 000 underskrifter, og dette krever et krafttak av alle anti-imperialister.

Samtidig er det viktig å påpeke at dette ikke vil bli ei kortvarig kampanje. Vi vil fortsatte å samle underskrifter helt til regjeringa har anerkjent PRR og GRUNK. Regjeringas holdning like før DNAs landsmøte gir en pekepinn om hva slags folk vi har med å gjøre. Utenriksminister Frydenlund ville ikke uttale seg om en eventuell anerkjennelse av GRUNK. Dette kommer etter at Lon Nol er styrt og USA-imperialismen er kjeppjaga ut av Kambodsja!

Regjeringa er livredde for å ta stil-

Listene er en fin måte til å få diskusjoner på, og vi har gode erfaringer hittil. Folk slutter opp om våre krav. Penger skal sendes til postgiro 2 25 44 80. Postboks 954, Sentrum, Oslo 1.

Vi oppfordrer også alle til å ta kontakt med oss i Uranienborgvn. 11, Oslo 3 og bestille materiell til spredning. Fortell også litt om hvordan dere synes det går med underskriftskampanja - vi trenger å oppsummere erfaringer folk gjør. Lykke til med kampanja!

Press regjeringa til å anerkjenne PRR og GRUNK!

Nei - vi veit fra før at det bare er hardt press som nytter overfor regjeringa. Derfor er det nå starta en "Kampanje for anerkjennelse av PRR og GRUNK", som støttes av Vietnambevegelsen og Solkom.

Nå, når de reaksjonære og hele den borgerlige pressa, anført av NRK hyl-er om "terror og kommunistisk aggresjon" er det et krav fra Indokinas folk til hele Vietnam-opinionen at vi slår tilbake hetsen, forteller sannheten om USA og Thieus terrorpolitikk og krever at regjeringa anerkjenner folkets virkelige representanter.

Kampanja er en underskriftskampanje hvor folk betaler et visst beløp, f.eks. ti kroner, som skal gå til dekking av annonser i pressa. Vi har allerede hatt ei helside i Dagbladet, og flere vil komme. Florø, Tromsø, Porsgrunn, Skien, Mo i Rana, Bodø og Trondheim har hittil hatt annonser i lokalpressa med krav om anerkjennelse. De første underskriftslistene ble sendt ut et par dager etter påske, og allerede

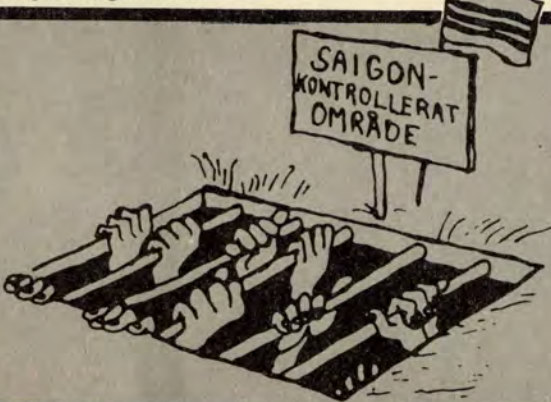
ling for FNL og PRR, og angriper "alle tre parter i krigen" i grunnlaget for LO-innsamlinga til Vietnam. Dermed gir de kjærkommen støtte til USA og Saigon-juntaen.

Regjeringa har, tross alle vakre ord, hatt denne holdninga bestandig. Det tok lang tid og hard kamp før de anerkjente Nord-Vietnam. De bidrar altså til å forlenge krigen.

Vi kan heller ikke vente støtte fra andre partier på Stortinget. SV har i ingen planer om å reise spørsmålet om anerkjennelse. De har til nå unngått å si noe som helst om GRUNK, og gir bare muntlig støtte til PRR.

Dette sier oss en ting: Det er bare vi - hele den norske Indokina-opinionen, som kan føre kampen for GRUNK og PRR her i landet. Den kampen de indo-kinesiske folkene sjøl fører er sjølsagt viktigst, mende trenger støtte over alt!

Derfor: ta kontakt med Solkom på de stedene dere bor og få lister.

Bilden som visar: Flyktingströmmen vänder

På väg hem — deras stad är befriad. För någon vecka sedan härskade Saigon-trupperna över Hué. Under press, hot och terror tvingade Saigon-soldaterna i väg tusentals invånare. Nu vajar FNL-flaggan över Hués citadell. Och med alla tillgängliga transportmedel eller till fots söker sig en ström av människor i andra riktningen: hem igen. Det är de som nu behöver Sveriges och andra länders hjälp i ett kritiskt läge.

thieu har flyktinge

"Hele Vietnam er på flukt. De rømmer fra kommunismen". Temaet er gjentatt og gjentatt, men undersøker en flyktingestrømmens bakgrunn nærmere, får en et annet bilde.

Solkom har fra første stund sett på flyktingeproblemet som et resultat av USAs og Saigons egen politikk.

GAMMEL POLITIKK.

Helt siden begynnelsen av Vietnam-krigen har USA og Saigon skapt flyktinger — folk på landsbygda har vært tvungne inn i byene for at de skulle kunne kontrolleres og ha dem som

rekrutteringsbasis for hæren. Bak piggeträd og under de tarveligste kår ble de "tatt vare på". Derfor er ikke flyktinger et nytt problem i Sør-Vietnam, og det er ikke noe nytt at store midler er samlet inn, som ikke har kommet de nødlidende til gode, men gikk til Saigon for at Thieu skulle skape enda flere flyktinger. I følge en rapport til det amerikanske senatet var det hele 8,5 mill. mennesker som på denne måten eller ved amerikanske bombing er blitt flyktinger.

TVUNGEN FLUKT.

Den siste flyktingestrømmen har de

Hjelpen til Saigon-områdene:

-Noe forsvinner på veien innrømmer LO

Innsamlingsaksjonen "Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttekomite" har satt i gang skjær i samråd med fagbevegelsene i Vietnam. Kan De opplyse nærmere hvem som er kontaktet i Saigon-områdene, internasjonal sekretær i LO, Kåre Sandegren?

Vi har kontaktet The Federation of Trade Unions of Vietnam, eller CVT som er den vanlige franske forkortelsen. Vi vet at dette er en klart anti-kommunistisk organisasjon, akkurat som fagbevegelsen i Hanoi stiller seg fiendtlig til den i Saigon-området. Vi telegraferte til dem, og ba om råd, og de henstilte til oss om å sende penger og en representant til å bistå fordelingen av hjelpen.

CVT ledes av Tran Quoc Buu som betegnes som CIA-agent. Hvordan har LO kommet i kontakt med nettopp denne organisasjonen?

Etter vår oppfatning er ikke denne fagbevegelsen helt lakel til regjeringen — den har operert delvis uavhengig av den. Vi har kontaktet den siden det er den i Saigon-områdene som har internasjonale kontakter, bl.a. med tysk og amerikansk fagbevegelse og FFI. CVT er videre medlem av den Kristne Verdensinternasjonale.

Men er det ikke en tung belastning for LO at CVT og Tran Quoc Buu til og med i Saigons egen presse kritiseres for korrupsjon?

Vi har spurt fagbevegelsen der, men det betyr ikke at vi nødvendigvis følger deres råd og sender penger og en representant dit. Vi har til vurdering å sende en representant både til PRR- og Saigon-områdene.

Hvordan vil formidlingen av hjelp skje?

Vi har til nå bevilget 500 000 kr. — 250 000 til PRR og den samme summen til flyktinger i Saigon-områdene. Denne hjelpen vet vi kommer fram, både i PRR-områdene og i Saigon. FN har en stab på stedet, og det samarbeides med Røde Kors-folk i Saigon-området. FNs høykommissær for flyktinger i Geneve sier at staben fungerer, men av avisene framgår det at det også er samarbeid mellom FN og Røde Kors i Saigon.

Men dere er vel kjent med at korrupsjonen florerer i Saigon, og at hjelpen forsvinner i uveidkommede lommer?

Det er mulig noe forsvinner på veien, men de rapporter vi har fått, sier klart

at midlene blir brukt rett og kommer flyktingene til gode. Det er mer enn 2 millioner mennesker som er rammet innen Saigon-områdene, og vi vil bruke midler på begge sider av frontlinjene til beste for sivilbefolkninga som er rammet. Vi må vurdere her til enhver tid etter hva de faktiske forhold er, slik at det ikke er noe prinsipielt vedtak om at 50 prosent skal gå til hver av partene.

Hvordan kan LO få det til å rime med å gi midler til Saigon-områdene, som er en indirekte støtte til Thieus regime, når LO har uttalt at den støtter frigjøringsbevegelsen i Vietnam?

Vi støtter ikke Saigon-områdene. Vi søker å få fram hjelp til sivilbefolkningen som er rammet. Vi har tatt offentlig stilling for frigjøringsbevegelsen, og vi har bl.a. samlet inn en stor gave til befolkningen i DRV. Men nå dreide det seg om masseflukt. Skulle vi da ha stått på sidelinjen og bare sett på? Dette er en humanitær sak for oss.

Den er vel først og fremst politisk, i og med at dere ved å sende penger til Saigon-områdene, bare avlaster Thieu for det som burde ha vært regimets soleklare plikt. Dere burde etter vår oppfatning heller ha presset Thieu til å sørge for forordenheter til de som er rammet av hans egen politikk.

Det ville ta tid å presse Thieus regjering til å gjøre ytterligere arbeid for flyktingene. Vi ser det som en plikt å få fram hjelp direkte og så hurtig som mulig uten å måtte vente. Vår aksjon er en humanitær aksjon. Vi kan ikke sitte og vente og vente mens nøden er størst. Det er grenser for hvor langt et politisk resonnement skal føres, og der folk av nød fordi vi ikke hjelper, tar vi ikke de praktiske konsekvensene av en reell situasjon. Forøvrig utvikler situasjonen seg så raskt at spørsmålet om på hvilken side den rammede sivilbefolkningen befinner seg, kan bli et akademisk spørsmål.

Det er så at "Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttekomite" er resultatet av sammenslåing mellom Fagbevegelsens Internasjonale Støttekomite og DNAs solidaritetsfond. Etter det avisene "Klassekampen" sa i 1970, hadde CIA en finger med i solidaritetsfondet. Er det tilfellet fortsatt?

CIA? Nei, det høres helt latterlig ut. Jeg synes spørsmålet taler for seg selv.

Innsamlingen som drives av "Arbeiderbevegelsens Internasjonale Støttekomite" (AIS) har det til felles med de andre "humanistiske" innsamlingene at de tildekker det som virkelig skjer i Vietnam. Alt snakk om flyktinger og at "alle parter må behandle sivilbefolkningen humanitært" og slutte med krigshandlingene dekker over årsakene til krigen, og at det fortsatt er en kamp mellom USA-imperialismen og Saigon som angriper på den ene siden, og en folkerbevegelse mot Thieus fascistiske regime på den andre siden. LO-aksjonen kullkaster dermed tidligere solidaritetserklæringer med

erikanerne opererer han som CIA-agent. Han har en personlig formue, opptjent ved korrupsjon, som gjør ham til milliarder i piastre. Han eier flere forsikringselskaper og er med i styret for Nam Hai-banken. I følge Saigon-pressen er han en av de fremste korrupte utsuget rundt Thieu-klikken. Saigon-avisen Dien Tin skrev (8.11.71): "Dette er en mann som har forrådt arbeiderklassens interesser, men holder fram med å profitere ved misbruk av arbeiderklassen. Han bruker de utbyttes språk for å utbytte andre, han bruker snakk om nasjonal forsoning til å opptrappe krigen og ødeleg-

heller er 600 000, og Røde Kors antyder 350 000. Vi lar tallene tale for seg. Jo høyere tall administrasjonen kan bløffe med, dess større midler av hjelp kan en forsyne seg med. US News & World Report kunne noen tid tilbake opplyse at bare 10-20% av det amerikanske matvareprogrammet "Food for Peace" kom til de rette — det meste havnet til Saigon-hærens kantiner. 19. okt. 1973 meldte A P at 50 000 tonn ris til nødlidende ville bli solgt, og pengene brukt til Saigons militær-budsjett.

At det ikke er tilstrekkelig å vise til

vår kommentar:

LO-aksjonen, et hån mot PRR

frigjøringsbevegelsen, i den grad LO-toppen har sett seg tvunget til å avgi slike. Aksjonen er en hån mot PRR og folket i Vietnam. Sandegren sier at LO ikke vil "stå på sidelinja" og se på noden. Nei — LO-toppen er såvisst aktive nok når det gjelder slike tiltak som passer USA-imperialismen fortrefelig: skap tragedie-bildet av det som skjer, skap et propagandabilde som passer som hånd i hanske til USAs planer om masseflytning av hundretusener vietnamesere, mer hjelp til Saigon og intervensjon av amerikanske soldater.

KONTAKT MED CIA-AGENT

Sandegren kan ikke innse at det er noen belastning å ha kontakt med CVT, Saigon-områdenes "offisielle" fagbevegelse. Lederen, Tran Quoc Buu var tidligere agent i den franske sikkerhetstjenesten da de franske kolonialistene var i Vietnam. Han var nestleder av Diembrodenes politiske parti, og under am-

ge landet, og angriper "the establishment" i høye toner mens hans virksomhet støtter de samme krefter...

KORRUPSJON TAR HJELPEN.

Sandegren bedyrer at hjelpen som sendes kommer fram til flyktingene. Vi er enig i påstanden så lenge det snakkes om PRR-områdene. Her besorger en ukorrupt og effektiv administrasjon for at hjelpen kommer til de rette, men samtidig sorges det for at flyktingene kommer tilbake til sine bosteder og vender tilbake til det normale liv. Likevel: PRR regner med at 6 mill. mennesker innen deres områder har vært rykket opp med roten. PRR har overtatt mange av de flyktinger som for mange år tilbake er skapt av Thieu og USA, så problemene er store.

Saigon hevdet først at det var 2 mill. flyktinger i deres områder. Regjeringen har under press innrømmet at tallet

Saigons Røde Kors, viser de to franske journalistene JP Debris og A. Menras' erfaringer fra 2 ½ år innenfor Saigons murer. Røde Kors' representanter undersøker deres og medfangerens beretninger om tortur. Kan vi vente at Saigons Røde Kors er noe annet enn underbruk av Thieu også på andre områder?

Sandegrens forsikringer om at FN-staben fungerer bra, må vi også dra i tvil. FNs Høykommissær for Flyktinger har opplyst at de har 3 personer i Saigon, og UNICEF har "noen få personer". Løsningen er at en må gå via Saigon-administrasjonens korrupsjonsnett, og en skulle nesten tro Sandegren vet dette. For han innrømmer at "noe av hjelpen nok kan forsvinne" — hvis det ikke er Saigons folk som tar det, insinuerer han i så fall at UNICEF eller FN er korrupte.

Vi er derfor ikke det hår mer overbeviste om at LO-toppens aksjon tjener Vietnam folk. Det gjør bare "Solidaritet Norge - Vietnam", postgiro 21 08 26.

skapt problemet

samme årsaker - da Saigonstyrkene trakk seg tilbake, tvang de deler av sivilbefolkningen med seg og skremte med seg andre. "... sivil strømmet ut av den gamle Hue, tvunget av lokale "tjenestemenn", "skrev Philadelphia Inquirer (21.3.75). "... 'muskelmenn' er blitt brukt for å tvinge folk til å følge med hærens retrett", skrev New York Times (22.3.75). "Saigon-hæren bruker flyktningene helt åpenbart som skjold på den mest kjonaktige måte", erklærte den erfarne Indokina-kjenner forfatteren Wilfred Burchett (Focal Point 5.4.75). Dette støttes av øyenvitneskildringen til James Markham (New York Times). Saigon-soldatene drev flyktningene avgårde fra Pleiku

og Kontum og skjøt kontinuerlig inn i skogen på hver side av veien. Som svar satte PRR på lysene på tanksen for å vise dem veien framover, ifølge Saigon-aviser.

At flukten ikke er motivert av "frykt for kommunismen", bekreftes også av New York Times 26.3.75: "Folkeflukten skyldes panikk, ikke politikk". Deres pressefolk hadde intervjuet "hundrer av flyktninger, men ikke en sa at han flyktet av frykt for kommunistene..." Derimot mintes noen Saigons bombingene og sa de rømte "fordi kommunistene ikke har noen fly". Mange års bombingene fra USA og Saigon har brent seg dypt inn i

minnet til de som har overlevd.

En norsk sykepleierske i "Redd Barna" bekreftet dette i NRK 20. april. Hun hadde vært ved et barneheim i Qui Nhon, og ønsket å bli tilbake, men ble tvunget sørover av amerikanerne. "Folk flyktet fordi de var redde og ikke så mye politiske årsaker. Det var en massesuggesjon, og ingen visste hva som kunne skje. Jeg mener nå det hadde vært lurest for folk å bli igjen", sa hun.

BOMBETRUSLER.

Rapporter forteller også om at Saigons propagandaradio sendte skrekkehistorier med bombetrusler mot de som ble tilbake. Det gjaldt å fravriste FNL befolkningen.

Ban Me Thuot er blitt bombet flere ganger etter frigjøringen, og store antall sivile er drept. Tay Ninh og Long Khan er også bombet av Saigon, og de seneste meldingene vi får med er bomberaider 4. april og 16. april i flere distrikter.

Truslene om bombingene har altså ikke vært tomme, og folks frykt har vært velbegrunnet. Når bombingene ikke har vært mer omfattende, skyldes det Saigon-styrkenes egen utilstrekkelighet og panikken i egne rekke.

DE FLESTE TILBAKE.

Men til tross for bombingene, er mange blitt tilbake. I Ban Me Thuot

er 150 000 av 170 000 mennesker blitt tilbake (Los Angeles Times 15.3.75), og i tre provinser i høglendet klarte Saigon tvinge med seg bare 100 000 av 500 000 mennesker. I Hue ble en tredjedel av 240 000 tilbake, tross harde kamper i byen. I Da Nang og Hue har organisasjoner i "Den tredje kraften" appellert til sine tilhengere å bli tilbake. PRR meldte da også 1. april om at koalisjonsregjeringer var opprettet i disse byene, og at administrasjonene på denne måten ble opprettet i pakt med Paris-avtalen.

KOALISJONER.

At buddhistene deltar, er bare bekreftelse på det gode forholdet mellom dem og FNL, med propagandaen har alltid villet ha det til at katolikken har vært fiendtlig innstilt, men hele sju katolske biskoper er blitt tilbake (av totalt sju) i de frigjorte områdene, og deres overhode i Saigon oppfordret dem til å samarbeide med PRR.

- 90 prosent av buddhistene er blitt tilbake i de områder som nå administreres av PRR. FNL er de sanne patriotene. Thieu-regimet er bare marionetter. Når FNL toger inn i Saigon, er det som når de Gaulle og hans befrielsestroppen toget inn i Paris, sa lederen for den buddhistiske An Quang-pagoden - som ligger midt i Saigon. (Dagens Nyheter 15. april 1975).

VOLDTEKTER.

At flyktningene bare er et ledd i Saigons propaganda og at de bryr seg døyten om dem, bare de jages bort fra PRR, bekreftes gjennom de mange rapporter om grusom behandling. Tallrike henrettelser, plyndringer og voldtekte hører rutinen til, og Saigon forsøker å få flest mulig av dem innenfor piggråden. Den påtvungne nøden gjør de fleste til rekrutter for hæren før eller siden, og utad spiller Saigon på medlidenheten med flyktningene til å få mer midler å føre krig med.

PRR TRENGER STØTTE!

Kontrasten til de umenneskelige forholdene i Saigons konsentrasjonsleire er slående, etter som livet vender tilbake til det normale i PRR-områdene. Meldinger fra PRR sier også at flere og flere vender tilbake til sine hjemsteder. På den annen side understreker PRR at situasjonen er vanskelig med 6 millioner flyktninger av gammel og ny dato, og PRR har appellert om forsyninger av medisiner, mat og klær.

Oppfordringen fra PRR lar vi inn-trengende gå videre - det er bare "Solidaritet Norge-Vietnam" som vil-kårsløst lar alle midler gå direkte til PRR. Skjøtt Vietnams folk, bidra på postgiro 21.08 26!

FLYKTNINGENE OG «VERDENSTRAGEDIEN» I VIETNAM

"Vær så snill. Lukk ikke øynene for dette."

"Verdenstragedien Vietnam" er satt i scene. Helsides anninser med blod og redsler, og under, med liten skrift (man er jo beskjedne), får vi se at Elkem-Spigerverket, Borregaard, den norske Amerikaline - og ikke minst Aftenposten, for å nevne noen, har betalt. Så har de våknet til dyst igjen, nok en gang må oppmerksomheten vendes bort fra det som virkelig skjer. Kamouflert tvangsforflyttinger av mennesker som flukt fra kommunismen, fordreier en storstilt frigjøring til en tragedie, forflytt ansvaret for krigens ofre fra Saigon-bødene til våre hjemlige givere. Aftenposten fører en gjennomført linje - både i nyhetsvalg og kommentarer, og nå også i annonser. Avisen som avfeide julebombingene 1972 at det var slett ikke så mange som mistet livet, så betegnelsen terrorbombing ville man ha seg frabedt. Alle de som nå roper seg hese, hvor var de i alle de årene USA og Saigon bedrev folkemord på sitt verste? De årene har gitt oss minst 10 års

lærdom om den falske humanismen:

"Dår finns alla krafterna som griper tragedin, knåder den till et propaganda-nummer," skriver Dagens Nyheter. Sven Øste, mangeårig korrespondent i Indo-Kina.

Barn og flyktninger har alltid vært brukt som våpen i den psykologiske krigføringen - nå skal den storstilte offensiven overfor opinionen få oss overbeviste om at mer militærhjelp trengs til Saigon og at vietnameserne ikke ønsker FNL. Under tårevåte appeller om at krigen må stanses, "Nord-Vietnam og alle andre må ta seg sammen", ignorerer den politiske virkeligheten i Vietnam. "Arbeiderbevegelsens internasjonale støttekomite i Norge" (DNA-toppen, LO-toppen, AUF bl.a.) stiller seg "solidarisk med krigens ofre" og vil samle inn like meget til Saigon-siden som til PRR. Det er lidelsene som teller, får vi høre.

At en sidestiller PRR med fascistene i Saigon, spiller ingen rolle. Tidligere erklæringer om støtte til frigjøringsbevegelsen, får hvile. Det får være måte på hva det skal "gå politikk i". 50 000 flyktninger er tvangsdeportert til fangeøya Phu Quoc. Båtene går tomme tilbake til Saigon-områdene for å hente fler. Slike operasjoner besørger Saigon-regimet, men verdens velgjørere skal løse flyktningeproblemet slik at vi støtter krigsinnsatsen til det samme regimet og gir Saigon frie hender til å tvangsdeportere fler. Men kreve at Saigon skal yte så mye som en dollar til pfrere for sin egen politikk? Nef, da tar man jo stilling i saken, og dessuten har jo regimet fått bare 150 milliarder dollar de siste 10 årene, så det er klart folks spareskillinger kommer godt med. - Så send penger, det er penger som trengs, har Røde Kors' mann i Saigon, Sverre Kilde inntrengende understreket (f. eks. i NRK, aktuelt 13.4.) - for "det er forsyninger nok her i Saigon. Det vi trenger er penger så vi kan kjøpe varene..."

Flyktningenes liv er altså mindre verd enn at Kilde så mye som hadde ymet om at Saigon-regimet kanskje burde ha sørget for å fordele godene som altså finnes i Saigon. Da er det viktigere at generalene og profitørene fortsatt får lommene fylt.

En kan spørre videre: har noen løftet en finger for å viderefremme PRRs oppfordringer til flyktningene om å vende tilbake til sine hjemsteder? Da frigjørings spredte seg mot Da Nang, skralte Saigon Radio om "kommunistterror" og at "alle måtte flykte". New York Times' James Markham beskrev hvordan Saigon-soldatene drev fram flyktningestrømmen fra Kontum og Pleiku. Nå skal flyktningene brukes, stilles ut for all verdens i Saigon-området, tvangsholdes tilbake for deres eneste alternativ er jo "kommunistene". Og alle skal overbevises om at dette er en tragedie som bare kan overkommes ved "humanitær" hjelp.

Flyktningene er en tragedie, men det tragiske er at de er ofre for USAs og Saigons kyniske politikk, og at et politisk press på juntaen i Saigon hadde vært til langt større hjelp for dem enn all verdens humanitære innsamlinger. De er bare en direkte hjelp til Thieu - så lenge andre sørger for hans ofre, kan Saigon krige videre, og att på til tjener det hele til å legitimere mer militærhjelp til Thieu, slik at enda fler flyktninger skapes. Riktignok innrømmer Aftenposten at "hovedansvaret for flyktningene påhviler regjeringen (dvs. Saigon-juntaen), men denne var preget av en slags handlingslamelse..." (17.4.75).

Dette er det skjære vrøvl - Saigon har vært aktive nok i å skape flyktninger - i minst 10 år, og i alt 8,5 mill. mennesker har vært rykket opp med roten siden 1965 - for å trekke dem unna FNLS påvirkning og gjerdet dem inne i konsentrasjonsleire i byene Saigon kontrollerte. Saigon har derimot aldri gjort noe for flyktningene - det er ikke snakk om en "plutselig handlingslamelse".

Vi må skjære gjennom all propagandaen. Det eneste som kan tjene flyktningene er at de får reise tilbake til sine hjemsteder, og at Saigon avsløres for sitt politiske spill. At Thieu presses til å gå av, og at hjelpen sendes til PRR, er den eneste måten en kan hjelpe flyktningene - og hele Vietnams folk på.

STØTT SOLIDARITET NORGE - VIETNAM

Tirsdag 22. april kunne aksjonen "solidaritet Norge-Vietnam" overrekke nye 100000 kroner til PRRs informasjonskontor i Oslo. I alt er det nå kommet inn 400 000 kr. til aksjonen som ble startet i 1972.

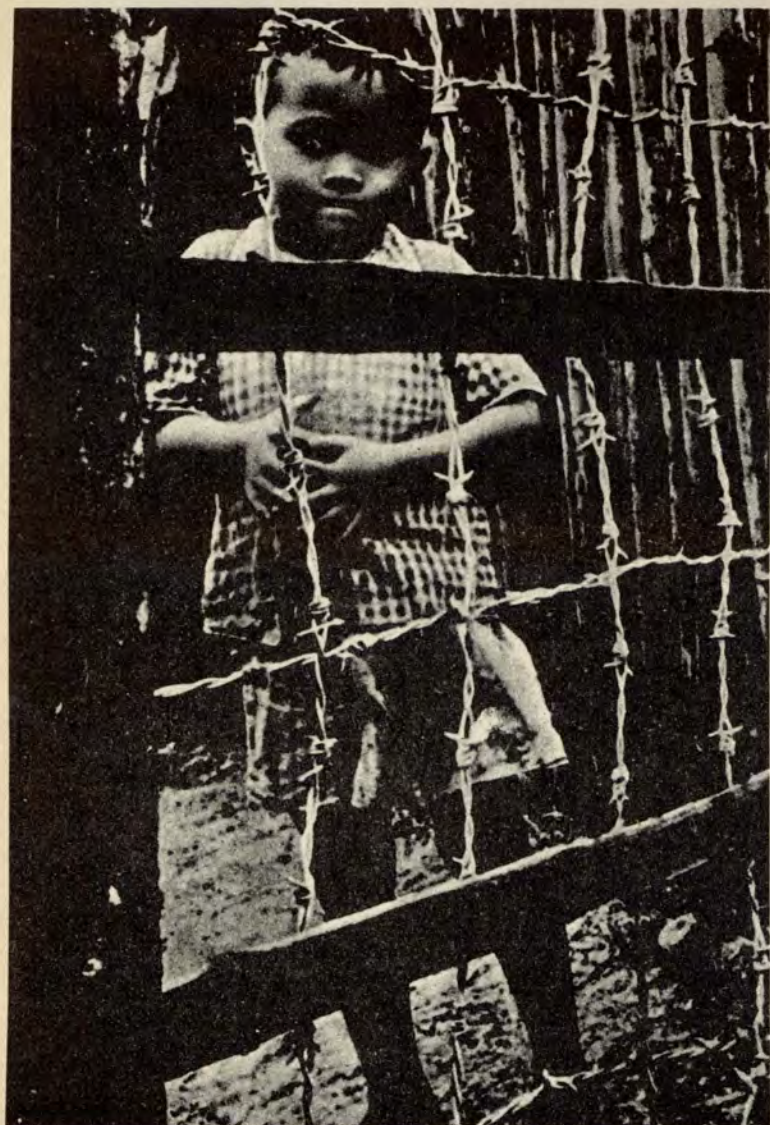
Sammenlikner vi den med Aftenpostens innsamling og de mange andre som i disse dager er lansert og mottar bl.a. offentlige bevilgninger, er dette en beskjedne sum. Likevel er pengene uttrykk for ekte solidaritet, samlet inn av aktivister på gater og torg, gitt av enkeltpresoner og organisasjoner. Denne innsamlinga har aldri fått breie omtaler i borgerpressa og de kraftene som motarbeider Indokinas folk. De blir alt færre, men er like fullt mektige. På tross av dem har opinionen utviklet seg i folkenes favør, en forståelse for at PRR står for fred og rettferdighet.

"Solidaritet Norge-Vietnam" er den

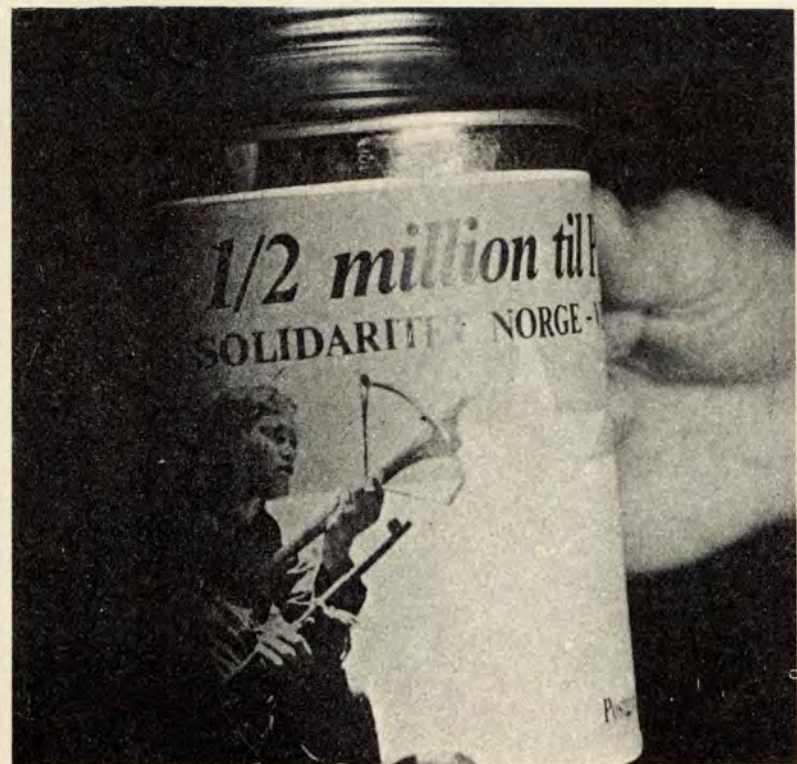
eneste aksjonen som fyller disse krav:

- Den er en uavhengig og nasjonal innsamling, dannet på bredt tverrpolitisk grunnlag.
- Den gir alle midler vilkårsløst til PRR, og bare til PRR. Etter dens syn står PRR for fred og rettferdighet, og den avviser alle bevilgninger og hjelpetiltak til Saigon.
- Midlene gis direkte til PRR under trygg forvisning om at de kommer folket til gode.

Er du enig i disse prinsipper, så skjær igjennom all propaganda om "humanitet" - yt politisk og den beste humane støtta til Vietnams folk nå - gi til "Solidaritet Norge - Vietnam" - postgiro 21 08 26. Vis reaksjonen at solidariteten er levende slå tilbake alle forsøk på å sidestille PRR med fascistene i Saigon!

Det eneste som kan tjene flyktningene er at de får vende tilbake til sine hjemsteder

BLI SOLKOM-AKTIVIST !

TROMSØ FNL
 Asbjørn Jaklin
 O. L. Aunesgt. 4
 9000 Tromsø

NESNA FNL
 Per Kr. Steinmo
 Nesna Lærerskole
 Nesna

Mo FNL-GRUPPE
 Bjørn Lunde
 Brannklokkeveien 12
 8600 Mo

FREDRIKSTAD
 FNL-GRUPPE
 Postboks 830
 1601 Fredrikstad

SKIEN FNL-GRUPPE
 Hans Thorstensen
 Maigullvegen 4
 3700 Skien

FNL-GRUPPENE I
 OSLO
 Uranienborgveien 11
 Oslo 3

HAMMERFEST FNL
 Boks 1171
 9600 Hammerfest

FNL-GRUPPENE I
 TRONDHEIM
 Boks 2844
 7001 Trondheim

FNL-GRUPPENE I
 BERGEN
 Box 3
 5014 Bergen Universitet

MOSS FNL
 Jan Williadsen
 Skolegt. 4
 1500 Moss

VESTBY FNL-GRUPPE
 Arne Ruste
 1555 Son

STØTT SOLIDARITET NORGE - VIETNAM

Pengene går direkte og vilkårsløst til PRR.

Postgiro 210826

Adr.: Uranienborgveien 11
 Oslo 3

Tlf.: 02/60 41 07

Solkom materiell:	
Kambodsjastudier - faller Phnom Penh	2.00
Kambodsjamerker	1.00
FNL-merker	1.00
De politiske fangene i Sør-Vietnam	2.00
Ho Chi Minh-plakat (sort/hvit)	1.50
-----"(farger)	10.00
Kontrast nr 3/4-74(Solkoms frontpolitikk)	15.00
USA og Vietnamkrigen	5.00
Solkoms kulturhefte	2.00
Kunstnerplakat (Morten Krogh)	5.00
Kunstlotteriplakat	5.00
Our President Ho Chi Minh	5.00
For Vietnam programhefte	2.00
Tor Halstvedt: Vårt folk skal alltid bestå	29.00
Argumentsamling for norsk anerkjennelse av folkets regjeringer i Sør-Vietnam og Kambodsja, PRR og GRUNC	5.00
FNL-møte plakat	0.50
Innsamlingsplakat(To menn)	1.00
Innsamlingsplakat(To kvinner)	1.00
Frigjøringsfrontplakat	1.00
25 years of Health Work - Vietnamese studies	5.00
General Education in the D. R. V. N.	5.00
Scenes of the general offensive and uprising (noveller)	3.00
Abbonement på For Vietnam 1975	15.00
Farget årskalender i tøy	10.00
Medlemskap i Solkom(aktiv eller støtte)	15.00

Skriv til:
 SOLKOM
 Uranienborgveien 11
 Oslo 3
 Postgiro 20 29 81.

Tegn medlemskap i Vennskapssambandet Norge-Kambodsja!

Jeg tegner 1 års medlemskap.....Kr.10,-

Navn:
 Adr.:

Sendes til: Vennskapssambandet
 Norge - Kambodsja,
 c/o Solidaritetskomiteen for Vietnam
 Uranienborgveien 11
 Oslo 3

BLI ABONNENT PÅ FOR VIETNAM

Jeg ønsker 1 års abonnement på
 For Vietnam og sender kr.15 over
 postgiro 208313

Navn:
 Adr.:

Sendes til: For Vietnam
 Uranienborgveien 11
 Oslo 3

Støtt kampanjen for annerkjennelse av PRR og GRUNK!

Postgiro 2 25 44 80
 Postboks 954
 Sentrum, Oslo 1

Lister kan også bestilles hos Solkom.